

Hvis målet er at få sandheden frem, skal man holde sig til proceduren frem for at finde på krumspring som at sætte en forsvarsminister til at drive forskning.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg mener, at jeg hørte hr. Rasmus Prehn sige, at man sætter forsvarsministeren til at drive forskning. Jeg mener, at det var sådan, det blev udtrykt.

Jeg vil egentlig gerne høre hr. Rasmus Prehn uddybe, hvordan man kan udlede af det her, hvor man skaber et uafhængigt miljø med frit stillingsopslag for de forskere, der skal deltage i det, at det er forsvarsministeren, der skal være forskeren. Det har jeg meget vanskeligt ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det er meget ligetil. Sagen er, at vi har en klar procedure i Danmark for, hvordan vi giver penge til forskning, hvordan vi styrer forskningsprojekterne. Regeringen og Dansk Folkeparti har så truffet beslutning om, at man fuldstændig bryder med den procedure. Man vil noget helt andet, og så sætter man forsvarsministeren til at udpege den styregruppe, der skal være. Det virker mystisk. Hvorfor ikke fødevareministeren eller en helt tredje minister? Det er helt irrelevant at sætte en forsvarsminister til at udpege styregruppen omkring forskning.

Kl. 13.35

Dermed ikke sagt, at det er den gode forsvarsminister, der skal sidde og læse bøger og drive forskning, det er klart. Men man sætter forsvarsministeren i en rolle, hvor han skal udpege en styregruppe, hvilket er højst unaturligt og mystisk i betragtning af, hvilken procedure vi har på det område.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes faktisk, at det største problem i den her debat er den mistillid og mistro, som man hører fra venstrefløjen. Det synes jeg ikke er rimeligt over for de mennesker, der skal udføre det her ganske fornuftige stykke arbejde.

Men med hensyn til forsvarsministerens rolle kunne jeg godt tænke mig at høre, om ikke det er korrekt, at man normalt har en, der har tilsynsforpligtelsen med centre af den her art i forhold til de statslige regler og revision og almin-

delige forvaltningsregler. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge hr. Rasmus Prehn om, hvem der egentlig skulle have ansvaret for de mere forvaltningsretlige regler og for, at der kunne opstå uheldige episoder i den relation, hvis ikke det var forsvarsministeren.

Forsvarsministeren har den opgave at udpege bestyrelsen, hvor to medlemmer jo bliver indstillet af Det Strategiske Forskningsråd, hvilket hr. Rasmus Prehn gemmer ved at glemme at fortælle det ved adskillige lejligheder.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvem der skal forholde sig til forvaltningsreglerne i det her center, hvis ikke det skal være forsvarsministeren.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Først med hensyn til mistilliden i debatten: Der er ikke nogen, som er mere kedede af den mistillid i debatten end os, der kommer med det her forslag. Det er netop derfor, vi fremsætter vores forslag. Vi vil gerne have tilliden tilbage i dansk forskning, det er det, vi ønsker. Derfor siger vi kort og klart: Lad os holde os til den procedure, vi kender, så vi kan genoprette tilliden.

Men Dansk Folkeparti og regeringen har taget en beslutning om, at man skal gøre det på en helt anden måde, og på den måde åbner man op for muligheden for, at der bliver sået mistillid, at folk bliver bekymrede: Kan vi nu stole på, at det er det rigtige, der kommer frem? Man skaber en hel masse unødige virak, fordi man vælger en anden procedure end den procedure, vi ellers har aftalt.

Der bliver sagt, at der er ministre, der i andre sammenhænge har ansvar. Ja, i forhold til Det Strategiske Forskningsråd har vi ministre, som er ansvarlige for nogle områder, ingen tvivl om det. Jeg synes bare ikke, det forekommer særlig naturligt, at forsvarsministeren er ansvarlig for det her område.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg skal give ordet til den næste ordfører i rækken, hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Hvorfor er intet historisk arbejde i dag mere påtrængende end kortlægningen af de indre konflikter i Danmark under den kolde krig?

Måske kan man nærme sig et svar ved at stille et andet spørgsmål: Hvorfor er det mon, at venstrefløjen er så desperat opsat på at forhindre